

เรื่องเล่าร่ำพลั่ง

รามาธิบดีล้ำค่า ด้วยนวัตกรรม นำพาสู่ความยั่งยืน

เรื่อง... ปลุกต้นไม้แห่งความรักที่รามาธิบดี...

นางจุฑาทิพย์... แพ่งกันยา... รหัส...002732....

หมอป่วยพิเศษศูนย์การแพทย์ศิริกิตติ 9/2

ดิฉันช่วยพ่อแม่ทำไร่ตั้งแต่อายุ 12 ปี จบชั้นประถมพ่อกับแม่ “จะเรียนต่อไหม” ขณะนั้นทางบ้านกำลังส่งเสียลูกเรียน 5 คน รวมดิฉัน ดิฉันคิดว่าที่บ้านไม่มีกำลังส่งให้ศึกษาต่อได้ ดิฉันจึงตัดสินใจไม่เรียนต่อ ครูประจำชั้นมาสอบถามที่บ้าน ดิฉันตอบครูไปว่าสมัครใจจะช่วยพ่อแม่ทำงานส่งพี่น้องให้เรียนแทน ช่วงเวลานั้นดิฉันต้องทำงานในไร่ในนาในตอนกลางวัน พอตกกลางคืนก็ไปหัดเย็บผ้า สร้างรายได้เพิ่มทำเช่นนั้นนานถึง 7 ปี พ.ศ. 2527 พายุภัยพิบัติเข้าถล่มภาคอีสาน คืนหนึ่งดิฉันนอนในกระท่อมที่นา กลางคืนฝนตกลมแรงมาก พัดเอาหลังคากระท่อมปลิวหายไป เหลือแต่ข้างฝาบ้านกะเสาท่อนั้น ดิฉันรู้สึกถึงความไม่ปลอดภัย ดิฉันตัดสินใจมากรุงเทพฯ เพื่อสมัครงานเย็บผ้าโหล การทำงานเย็บผ้าโหลถ้าวุ่นไหนเขาตัดชิ้นผ้าไม่ทัน ดิฉันก็จะไม่มีงานทำ เย็บผ้าอยู่ 6 ปี ในระหว่างนั้นดิฉันคิดว่างานที่ทำอยู่ไม่น่าจะมั่นคงต่อไป จะทำอย่างไร และคิดว่าคนไม่มีวุฒิการศึกษาทำให้ขาดโอกาสในการทำงาน ดิฉันตัดสินใจไปเรียนการศึกษานอกโรงเรียน หลังจบการศึกษา ดิฉันมีวุฒิการศึกษาแล้ว ดิฉันจึงมาสมัครงานที่โรงพยาบาลรามาธิบดี ญาติพี่น้องต่างไม่เห็นด้วย แต่ดิฉันคิดว่าถ้าเกิดเจ็บป่วยขึ้นมาเรามีสวัสดิการการรักษาจะดีกว่า ดิฉันได้รับการคัดเลือกเข้าฝึกงาน ถูกคัดเลือกให้มาทำงานประจำที่ศูนย์การแพทย์ศิริกิตติ ดิฉันทำงานธุรการครบ 2 ปี มีโอกาสได้ฝึกน้องธุรการที่เข้ามาทำงานใหม่

การฝึกน้องใหม่ให้เป็นธุรการที่มีคุณภาพ เปรียบกับการปลุกต้นไม้ การคัดเลือกเปรียบการเลือกสายพันธุ์เป็นหน้าที่ของฝ่ายบุคคล แต่ตัวดิฉันเปรียบเหมือนพีเลียงที่จะพุ่มพริกเมล็ดให้เติบโตต่อไปเป็นต้นไม้ใหญ่ ดิฉันต้องรดน้ำพรวนดินให้เมล็ดนั้นเติบโตเป็นต้นอ่อนเพื่อที่จะสามารถเติบโตได้ ดิฉันจำเป็นต้องสอนงานของธุรการเป็นพื้นฐานเบื้องต้นเสียก่อน ค่อยสอนน้องให้รู้จักแบ่งปันและสนใจบุคคลอื่นจึงจะสามารถช่วยงานพร้อมกับให้เกิดความรู้สึกยินดีที่จะช่วยเหลือ ระลึกเสมอว่าตัวเราเป็นบุคลากรที่มีค่าขององค์กร ดิฉันปลูกฝังค่านิยมขององค์กรเพื่อให้เกิดทัศนคติในการทำงานที่มีคุณภาพและต้องมีความสุขในการทำงานร่วมกันเน้นให้ภาคภูมิใจในงานที่ทำ แต่การฝึกฝนให้น้องย่อมมีผลรับแตกต่างกัน เปรียบเหมือนเมล็ดพันธุ์พืชจะงอกงามได้ ต้องขึ้นกับปัจจัยหลายสิ่งหลายอย่างประกอบกัน เช่น ดิน น้ำ ปุ๋ย แสงแดด เป็นต้น ดังนั้นดิฉันจึงต้องใช้ยุทธวิธีหลากหลาย เช่น การสอนด้วยคำพูด การสาธิตให้ดู มีการแนะนำให้มีการจดสิ่งสำคัญบางครั้งที่จำเป็นต้องจดกลับไปท่องจำก็มี มีการแนะนำสถานที่ที่มีธุรการต้องไปติดต่อ โดยเน้นให้มีความรักในองค์กรรักการให้บริการซึ่งเป็นสิ่งที่ปลูกฝังเป็นพฤติกรรมบริการของศูนย์การแพทย์ศิริกิตติมาเนิ่นนาน ดิฉันกำลังปลุกต้นไม้แห่งความรัก แต่ก็มีน้องใหม่หลายคนที่ไม่มีความสุขที่ได้ทำงานที่นี่ จำต้องลาออกไปหรือไม่สามารถผ่านการประเมินในระยะสามเดือน แต่สิ่งนั้นไม่ทำให้ดิฉันสูญเสียความตั้งใจที่เลิกลสอนน้องใหม่เลย ดิฉันยังคงมีความตั้งใจฝึกฝนน้องใหม่รุ่นต่อไป เพราะต้องการให้น้องเติบโตเป็นต้นไม้ใหญ่ที่ให้ร่มเงา คือสามารถเป็นที่พึ่งพิงของผู้อื่นได้ พร้อมกับมีความรักในองค์กร รักในการบริการ เป็นต้นไม้แห่งความรักที่แผ่ขยายกิ่งก้านสาขาออกไป จากเมล็ดพันธุ์ที่ดิฉันพุ่มพริกสามารถสร้างน้องธุรการที่ประสบความสำเร็จจำนวนมิใช่น้อย น้องธุรการที่ดิฉันสร้างกลายเป็นเสาหลักให้แก่ผู้ป่วยอื่น และเป็นพีเลียงน้องใหม่ได้เช่นกัน ทำให้ดิฉันรู้สึกภาคภูมิใจที่สามารถปลุกต้นไม้แห่งความรักได้สำเร็จ

ตลอดระยะเวลาการทำงานมากกว่า 20 ปี ดิฉันมาทำงานที่รามาธิบดีไม่มีสักวันที่จะไม่ยอมมาทำงาน และไม่เคยคิดที่จะเปลี่ยนงานอีกเลย ที่นี้ทำให้ดิฉันมีบ้านมีรถมีครอบครัวพร้อมหน้าอบอุ่นและมีความสุขภาคภูมิใจที่สามารถเป็นหนึ่งในครอบครัวรามาเมื่อมีคนถามว่าทำงานที่ไหนดิฉันจะตอบด้วยความภาคภูมิใจว่าทำที่โรงพยาบาลรามาธิบดีค่ะ ดิฉันยังคงปลุกต้นไม้แห่งความรักที่รามาธิบดี และดิฉันก็ปรารถนาเชิญชวนบุคลากรอื่นในรามาธิบดีมาร่วมกันปลุกต้นไม้แห่งความรักในรามาธิบดีกัน เพื่อเกิดร่มเงาแห่งความรักแผ่ขยายไปในรามาธิบดีของเราตลอดไป